

Ունինք գտնէ սա միխրութիւնը որ Սենայի եզերաց վրայ բնա-
կող օսարներ կան որ հանցան մեր անխառն ծագումը մեր կրօնից
Մրբութիւնը, ու մեր նախնեաց փառքը, և ժամանակի աննահան-
շելի զեռով տարած օսար ախանց վրայ հեծող Հայոց բնաւառ-
քեանը եղան ողբակից: Յոյս քողը է մեզ լսել մեր Միւրեղոյն լու-
բերը: Երգեցէ՛ք ազգ միւս, Քննող Խորխորանի, ինչ որ Մուսայոյ
Ձեզ կազդէ. և բարեհանցեցէ՛ք բնորուն ինձմէ և իմ զգացմունս
ունեցող համագրեաց Երախասպարս շնորհակալութեանց նուէրը:

Բարեպատեն առքիւս կաղաչեմ Ձեզ իմ անկեղծ Երախագի-
տութեան հաւատախն նուիրել Ձերսիրտսուն եղբոր Գերապոսիս Ամբ-
րոսիոս վարդապետին իմ բազմեղիս ուսուցչիս, ուսկից ուսման
և բարոյականի աւած սկզբունքներս ջանացի բոս կարի ապար-
դիւն չընել:

Ինքրելով որ Ձեր Մասեաց պատուական տղերուն մէջ տեղ սալ
այս առնաւասչեայ գրութեանս, մնամ միւս

Ձեր և անոր անգին կենացը միւս բարեմաղրու

Սմենայտնարն ծառայ

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Մ. ՄՈՒԲՍԵԱՆ.

Կոստանդնուպոլիս 27 Սեպտեմբեր 1858:

ԱՐՇԱՆՈՒՍՈՅ 579 բուն իմացանք որ Աղանոյն
Skr և *Աղա* բառերուն գործածութեանը վրայ հը-
րատարակած ազգային լեզուագիտական հատ-
ւածին դեմ յօդուած մը տպուեր է Մեղու ըս-
ւած կիսամտեայ հանդիսին մէջ իպաշտպա-
նութիւն *Աղա* այլազգի բառին:

Արշալուսոյ ազգասեր և հայագետ խմբագ-
րապետը՝ մեր լեզուին անխառն յստակութեանը
վրայ ունեցած ամենագովելի նախանձէն շարժած՝
վերոյիշեալ բուն մէջը նոյն յօդուածին պա-
տասխանը տուած է: Մեր առաջարկութեանը
իրեն պէս բանիրուն պաշտպան և ջատագով
ունենալով, աւելորդ կ'համարիմք առ այժմ մեր
կողմանէ ամենայն խորհրդածութիւն. մանա-
ւանդ այ որ խնդրեամբ կ'տեսնեմք որ ամենայն
անկողմնասեր և մտացի Հայք և հայագետ
Երոպացիք՝ մեր առաջարկութեան իրաւացի
փաստերուն խնայամուտեղան և նախապաշարու-
մը մեկդի դնելով սկսան ի գործ ածել զայն իրենց
գրութեանցը մէջ: — Անաւասիկ Արշալուսոյ
պատուական պատասխանը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ԽՕՍԻ

« *Skr* և *Աղա* բառից գործածութեանը վրայօք.

« Արշալուսոյ 574 բունովը, մեր յարգոյ ընթերցողաց
աջաց առջեւ դրինք պատուական յօդուած մը, զոր
Մասեաց Աղանին հրատարակած էր ապրիլի ամսա-
տետրին մէջ իմասին գործածութեան *Skr* բառին:

« Թեպետ նոյն առքիւս, բանի մը խօսքով, մեր կար-

ծիրը ջշարտնեցինք այս խնդրոյն վրայօք, սակայն
չէր կրնար տարակոյս մը ըլլալ թէ մեր կողմանէ խիստ
զոն էմք որ *Աղա* այլազգի բառին գործածութիւնը բո-
լորովին խախտուելով, անոր փոխարէն մեր ազ-
գային *Skr* բառը և հայացեալ *Պարոն* բառը գործած-
ւին: Քանզի նոյն յօդուածը հրատարակելնէս Էտեւ,
սկսանք աշխատիլ, ըստ մեր տկար կարեաց, *Skr* պատ-
ւական բառը՝ *Աղա* բառին տեղ գործածելով միշտ, ազ-
գասեր հասարակութեան ականջին ընտելացցնել այս
ձայնը, որ թեպետ առջի բերանը կերպիւս մը խորք
կերէի, և այս ալ բնականէ, ըստ որում դարերէ ի վեր
հաստատեալ սովորութիւնը անհնար է որ մեկեկիմեկ
վերնայ, սակայն Էրէ ազգասիրաց և գրագիտաց գոր-
ծակցութիւնը, նա մանաւանդ ազգային հոգեւորական
և աշխարհական պաշտօնարանաց օգնութիւնը ամե-
նայն զգուշութեամբ ի գործ դրուելու ըլլայ, տարա-
կոյս չկայ որ նախ՝ նամակագրութեանց և ուրիշ
պաշտօնական գրուածոց մէջ գործածուելով, սակաւ
առ սակաւ ժամանակին հզօր օժանդակութեամբը,
խօսակցութեանց մէջ ևս կը նդուհուի այս բարի սովո-
րութիւնը. փոխանակ խորք գալու մէջ ականջին,
խիստ գեղեցիկ և ազնիւ պիտի գտնեմք զ*Skr* բառը,
և *աղա* բառին գործածութիւնը բոլորովին պիտի
մերժուի. ինչպէս Հայաստանի մեկ մասին մէջ և
Հնդկաստանի Հայ բնակչաց մէջ չգործածուիր այս
օտարազգի մակդիրը:

« Յայտնի է որ ժամանակէ մը ի վեր մեծ և պզտիկ
ամեն ուսումնասերները, մեռերնէն Էկածին ջափ,
գուն կգործեն թէ խօսակցութեան և թէ գրութեանց
մէջ մարտը աշխարհաբար լեզու մը գործածել,
առանց օտար բառեր խառնելու: Ուստի Մասեաց
Աղանոյն առաջարկութիւնը և մեր բախանձանքն
այ ուրիշ բան մը չէ, բայց միայն բոլոր ազգասիրաց
և ուսումնասիրաց՝ ըստ այսմ մասին ունեցած բաղ-
ձանաց գործադրութեանը նպատատաւոյց ըլլայ:

Կոստանդնուպոլսոյ *Մեղու* անուն կիսամտեայ պատ-
ւական հանդեսը, յունիսի 15 տետրակին մէջ յօդուած
մը կ'հրատարակէ այս խնդրոյն վրայօք, և բանի մը
կարծեցեալ դժուարութիւններ յառաջ բերելով, կը-
մերժէ *Skr* բառին գործածութիւնը *Աղա* բառին տեղ:

« Այս դժուարութիւնները, ըստ մեր կարծեաց, հիմ-
նաւոր չեն. ուստի դիւրին է մեզ հերքել զանոնք հաս-
տատուն փաստերով: Նախ՝ կըսէ թէ *Skr* պատուա-
նունը Էկեղեցականաց յատկացեալ ըլլալով, անոնց
նետ գրերէ կուսիլ հարկ պիտի ըլլայ: Բայց մենք
կպատասխանեմք թէ *Skr* մակդիրը մեր մէջը միայն
բանանայից յատկացեալ է և ոչ բոլոր Էկեղեցակա-
նաց: Եւ որովհետեւ քանանայր աշխարհականներն

աւելի մեզ են եւ խոնարհ սրտիւ, կամ այնպէս ըլլալ կպարտաւորին, ուստի ջեմը կարծէր թէ յիշեալ պատառնունը միայն իրենց համար պահելու մտօր, այս լուսաւորեալ դարուս մեջ, կրօնական պաշարումը մեզի դեմ հանել ուզեն կամ կարող ըլլան հանելու: Երկրորդ՝ Մեղուն կըսէ թէ *Skr* բառը իննուամբ իշխանութիւն մը ունեցողի կտրուէր մեր ազգին մեջ, եւ այլն: Գարմեայ մեր կպատասխանեմք թէ տանկերենի մեջ էս, *Աղս* բառը նոյն իշխանական նշանակութեամբ ալ կգործածուի մինչեւ ցայսօր, օրինակի համար՝ Պոնոպայի աղան, Մենիմենի աղան, Գօյ աղասը, եւ այլն: Նմանապէս Կոստանդնուպօլսոյ մեծ եւ պզտիկ գերդաստանաց մեջ. էրբ *աղան հուս կ*, *աղան գնաց*, *աղան եկաւ* որ կըսուի, տանտերը եւ տան հրամանատարը կիմացուի: Ի վերայ այսր ամենայնի հասարակ մարդոց ալ, այսինքն այսպիսի հրամանատարութիւն մը ջուռողի ալ ընդհանրապէս *աղս* կըսեմք: Եւ մեկը միւսին *skru*, *աղսս* կամ *եփեն-սիս* ըսելով, ասկեց ջնետեւիր թէ մեկը միւսին տերնէ ինչպէս նաեւ մեկնելու ժամանակնիս *ժառայ եմ* ըսելով, ինչպէս սովորութիւն է, ջիմացուիր թէ ստուգիս վարձուոր ծառան էմք այն բարեկամին կամ այն յարգոյ անձին՝ ուսկից կգտուիմք: Ուստի անհիմն է *Մեղուն* զրուցածը թէ « Հիմա որ բնաւ մեկը միւսին

տերը չէ, ամենեւին իրաւունք մը զկայ մեկը զմեզը *Skr* կանգելու: »

Կտեանեմք որ մեր յօդուածը շատ պիտի երկարի, երբ յիշեալ պատուական տեսրակին յառաջ բերած միւս դժուարութիւններն ալ մի առ մի ներքելու ելլենք զոր ուրիշ ժամանակ ընելու կխոստանամք, երբ հարկը պահանջելու ըլլայ: Միայն կյաւելումք թէ իւր անաջարկած *եղբայր* բառն ալ խիստ վայելուչ կերպիւ կրնայ գործածուիլ իմեջ հասասար անձանց եւ մտերիմ բարեկամաց. եւ մեզմէ մեծագունին *յարգոյ եղբայր*, *մեծարգոյ եղբայր*, *պատուելի եղբայր* շատ վայելուչ է ըսելը: Սակայն հասակաւ եւ պատուով մեզմէ խիստ բարձր անձանց անշուշտ անպատեհ եւ քաղաքավարութեան դեմ է *եղբայր* կոչելը: *Մեղուն* գիտէ թէ Գաղղիոյ մեջ անգամ, այսպիսի հասասարութիւն յայտնող բառի մը գործածութիւնը, թէ եւ խիստ քրքիստունեակ վայել է, չկրցաւ երկար ժամանակ զիմանալ:

Ահա այս է մեր կարծիքը *Skr* բառին վրայօր. եւ ըստ որում մեր գաղափարին վրայ համոզուած էմք խիստ բարեմտութեամբ, վասնորոյ կաղաչեմք սիրով մեր *եղբայր Մեղուն*, որ ինքն ալ *Skr* բառը գործածելով՝ նպաստամտոյց ըլլայ *Աղանուոյն* եւ *Արշալուսոյ* ազգասիրական ջանիցը ըստ այսմ մասին »:

(ԱՐՇԱԼՈՍՍ ԱՅՐԱՆՍԵԱՆՆԵ)

ՏԵՍԱՐԱՆՔ ԵՒ ԲՈՊՈՅ

Մ Ա Տ Ր Ի Տ .

Արդի քաղաքական լուրերուն մեջ մեծ մաս մ'ալ Սպանիոյ փոփոխութիւնները կրօնէն ուստի կարծէ որ հոս համառօտ տեղեկութիւն մը Սպանիացոց մայրաքաղաքին վրայ տամք, եւ միանգամայն Թագաւորական պալատին ալ պատկերը դնեմք, որ Մատրիտի փառաւորագոյն եւ ամենեւն աւելի եւ մտադրութեան արժանի շէնքն է:

ՄԱՏՐԻՏ, որ հին ատենը *Մանդուս Կարպիսանացոց* կամ *Մայրիսոն* կկոչուէր, մայրաքաղաք է Սպանիոյ, Մանսանարես գետոյն ձախակողմը, եւ 210,000 բնակիչ ունի: Ամայի անշրդի դաշտի մը մեջ շինուած է Մատրիտ, ջորս դիւն բլուրներով պատած. պարիսպը աղիւսակերտ է եւ 15 դուռ ունի, յորս ամենէն գեղեցիկն է *Ալֆալս* ըսուածը: Շրջապատն է 17 հազարամէրր (բիլոմէրր), եւ երկայնութիւնը 7 հազարամէրր, որով եւ Սպանիոյ ամենէն մեծ ու ըն-

դարձակ քաղաքն է: Երկու հիւսիսային եւ երկու հարաւային քաղէր բաժնուած է, այն քաղէրն ալ հինգ հինգ շրջանակ: Քաղաքին հին մասին տները ցած են, եւ փողոցները նեղ ու ծուռուռու: Նոր մասը որ եւ շատ աւելի մեծ է, կիրք ախարժակով շինուած է. գեղեցկաշէն ու բարձրակառօյց տներ, լայն, շիտակ ու լաւ յատակած փողոցներ ունի, որոց զլիսաւորներն են *Ալֆալս*, *Սուրբ Բեռնարդոս* եւ *Յուկեֆաուս*: Քառասուն հրապարակաց մեջ ամենէն գեղեցիկներն են *Փլասսա-Մայօր* կամ Մեծ Հրապարակ, որ սիւնազարդ բարձրաշէն տներ ունի եւ *Փուկերա-եղ-Սօլ* կամ Դուռն Արեգական, որ քաղաքին կեդրոնն է, միանգամայն եւ ամենէն բազմամարդ տեղին: Հասարակաց գրօտաբաններուն մեջ անուանիներն են *Փրուսոյ*՝ քաղաքին ու *Ռուկե-Ռերիոյ* ըսուած պալատին մեջտեղը. 2 հազարամէրր երկայնութիւն ունի, այլեւայլ ծառազարդ ճամբաներ բաժնուած է արձաններով ու շատ-